БѢДА, дим., — и. гл. д. и БѢДЯВАМ, казвам за нѣкого нѣщо, което той не е сторил, клевета я, ковладя, падам, не виждам, огрдвам, кабахтя, бѣдя тежко, съм в зол нѣщо. Тела на Бѣда бѣдили, бѣдили и окривили. Мѣсл. 13. Всички ми бѣдят, зад моя гръб получат, та бѣдят, или, — дим. у бѣрдавам, предупреждавам, предупреждавам кого да не пристане на нѣщо или да направи нѣщо.

БѢДЯВАМ, гл. мнгр. от бѣда, клеветявам, ковладявам.

БѢРВЕНАР (чѣ) в. бѣранец.

БѢРЕНАРКА, в. бѣренка

БѢРЕНЕЦ (чѣ), който е бѣлгал в чурдо мѣсто от нѣкаква чурда, като в разлиро врдме, мудрник, бѣнец; изгонник. Той се вращал от гонитве бѣренца. Н. 29. (когато обявили, че вечитѣ бѣранци, които имат нѣ петрѣтѣли, могат да се преселят в дим. Г. 32. Село Гегеи населено повечето от бѣренци власт. Л. Д. 1876 г. 126.

БѢРЕНКА (чѣ) която е бѣлгала нѣкаква чурда.

БѢРАН[1], име на мъж. 2) в. бѣренец Р. 30. предкор на ногова който бѣга когато се види на тѣ дено.

БѢРАНИЦА, река на бѣрана

БѢРАНИЧИН, а, о, — и (чѣ) на бѣраница. Ч бѣраничини, бѣто привде бѣраница.

БѢРАНОВ, а, о, — и (чѣ) на бѣрана, бѣрано в малка наначе, стоянова плаче. Посл.

БѢЛА ЧИЛКА, в. бѣлилка, бѣлотрѣтица

БѢЛАКА, несоф. в. бѣлокъ.

БѢЛАТРЪТ, в. бѣла чилка, бѣлилка, бѣлотрѣтица.

БѢЛА РИБА, прозвище на ракията, каквото нѣ високо — червен пестко.

БѢЛА РИБА, един вид Дунавска просто риба бѣл вѣтър. Нг. горний вѣтър, то и кѣ бѣ, дали ако бѣлчѣт вѣчер бѣсилят кучетата. Ч. 204. повдал бѣлчѣт вѣтър бѣсилят кучетата.

БѢЛЕВИЦА (тса) един вид дребна риба в охридското чѣзеро.

БѢЛЕВИЦА (тса) то рещо бѣлвица. рус. судак

БѢЛЕ (ьо, ю) имена мъж. Дали бѣлѣ, костерене.

БѢЛЕВКИ, един вид бѣли черешки.

БѢЛЕВИЦИ, имена на бѣля

БѢЛЕНЬВЕ (тсо) 1) ко

БѢЛЕВИЧИН, а, о, — и (чѣ) на бѣлевица. — у бѣлевичини, нѣ домаси.

БѢЛЕЧКИ в. бѣлдрки. Н. 19.

∴ Гл. 242

БѢЛЕВ, а, о, — и (чѣ) на бѣля.

БѢЛ ДЕН, ди вида на бѣл ден, дамога дасе спасе и да се видя охаеч.

БѢЛИ ГРАД, не е бѣлое точно кой град, но в нѣкои двим се подразумѣва днешний сръбски бѣлград. Замъ видиш бѣло лице, бѣлий град би дал. Ч. 342. в. бѣлград и бѣлоград.

БѢДСТВУВАМ, гл. пр. в прилагателно съм, в отсъствие съм. За да получи той бѣдствува да се строиш о градата, и действително той се строчи, колкото о нея. Ст. 83. Той бѣдствува да погуби военничетата. Ст. 218, в. наемаса, тъ ка в бѣда за да получи да направи, то ще нѣщо при моли заклани, четири малко годеч, как да не съм почрнал, като щат мена да бѣдят. Мк. 139. Комшиската котка нахусила мѣ ко и нашата се обичва (кизвам то мувакоито стори сем нѣщо зло, а бѣди другъ. Ч. 4. 176 Владика бѣда бѣдили, че либи. Лучесетрче. Н. 51. Владика бѣда побѣди, че е замобил владика, и мирски черка кадѣна, та си владиката отурчила. 7. 3

БѢЛА, о, — и (чѣ) 1) противно на черното. бѣл кастосен.

2) що бяла бѣло, бѣл хлѣб, бѣл камък, бѣл дунав бѣло море, хайде, бѣл камък да симе дъчаме. Вови тече по бѣло камъне. Мѣс. разбрасе бѣло море — черно море. бѣло лице, бѣла кожа: Вилѣ в' цица и чи, не бѣдри най бѣлото. бѣли пари за черни дни.

3) Заговор, комуто се подлепи кости чѣ: бѣл бѣлетичъ. бѣл кастосо овца. Чл. Сгара мале от ръза и бѣлграва. Д. 40. *

БѢЛАНИЦА[1] село пловдивско. 2) планина в' македония

БѢЛ БОДИЛ, един вид бѣли трънчо. Замъ бѣлѣ в пловоловеще, в новоги чърне туране съ бѣл бодил и бодаше.

БѢЛА ЧИЛКА, то рещо бѣла чилка

БѢЛА, село на р. Ямтра[1] тъ рѣво търновско сега румелийско: бѣла мене рождения мѣ сро. Гл. 88. 2) и чѣ гашно бѣлградчишко турско село.

БѢЛА, имена на рекла, бѣло не бѣла българско.

БѢЛИЧ, а, о, — и (чѣ) на бѣла — у бѣлици.

БѢЛА ВВОРДА, бѣлата вворда, предкор. то и калеса Кадъ мѣлатата за кулъ, за кулъ а бѣлата вворда и ничка мъ ръкелчет за побащимъ. З. 37.

БѢЛАЧКА (тса) моме или рекла 1) която бѣли платно. 2) которто бѣлисва, мазре с' вар, удря бадема

БѢЛВАМСЕ. в. бѣлнувам се, ставам бѣл. платно се бѣлит после 4-5 дена (и се бѣлва до бр. Л. Д. 1881 г. 230.

БѢЛВАМ, гл. мнгр. от бѣля.

БѢЛВАНЬЕ (тсо) побѣлване. Сутрин при тръвото бѣлванье, на зората. Ст. 384.

БѢЛГРАД. раздвалини бѣлградия то ханлийски хъмове на 103. от Преславъ вел. 2) мѣстность, селище и кога, населено и сега с' чръкъ, сформано двато искъ нанъ за в' Балкана. 3) село близо до Цариград. 4) махала гръцка близо до в' Цариград. 5) Бѣлградник, планчица в' Видлиско, главно нѣсто на една околия.

БѢЛГРАДСКА ГОРА предвод от Ак-керман. Гл. 20.

БѢЛКО ке тойдиш в' бѣлего града, да си кладаш. Тръгнал бѣ тесля, да викаше из бѣлего града. Замъ бѣлградо чрни се бѣл дъще. Л. 375.